

Bilmeyeceksin

– *suleyman-kor* · 04 Ekim 2010

sen hic bilmiyeceksin, bilmiyeceksin geceleri senin icin agladigimi,
defalarca allahimiza yalvardigimi, mutlu ol sen diye, sana gelen her aci bana gelsin diye yalvardigimi
bilmiyeceksin,
sen seni hala deliler gibi sevdiğimi bilmiyeceksin, sadece tahmin edebileceksin,
sensiz yasadığım acimi, izdirabimi, ağlayışlarımı, yalvarışlarımı bilmiyeceksin,
sen ne sevincime ortak ne derdime care olabileceksin, sen sadece uzaktaki sevgili kalacaksın,
sen hayatımı seyir bile edemiyceksin, çünkü sen o kadar uzaksın,
ama, ama bunu sen istedin, sen kolay olani sectin, sen istedin benden ayri yasamayi, sen istedin herseyi
silip atmayi,
söyle o zaman, icindeki bu acin nedir, gözündeki bu yas neyin habercisidir
pismanmisin yoksa, pismanmisin beni yiktigina...
yoksa? yoksa, aciyomusun bana? acima, acima... ben yasiyorum yüregimdeki askimla,
sen kendine aci, icindeki o bosluga insafsizliga aci, insanliktan ciktigina aci...
kallesliginle yüz yüze geldiginde, aynaya bakabilecegin zamanlar o kadar uzakki,
sen adam gibi sevmesini bilemedinki
sana olan bu kinime kizma, seviyorum ne de olsa, seviyorum ilk günkü gibi...
ama yalvarttin beni sana, aglattin ya beni yillarca, nicin? neyin pesindesin?
beni yikmaksa hedefin... yiktinya!! ayrilmaliyiz dedigin anda yiktinya, olmuyor üzgünüm dedigin anda...
ama sen doymadin yikililarima, her anda, her karsimda oldugun anda, tekrar yikiyosun, tekrar
aglatiyosun,
ve beni hep yeniden öldürüyorsun
yetmezmi aci? yetmedimi daha? bitmedimi daha?bu nasil bir imtandır ha?? bu nasil bir acidir?
yasadikca nefes aldikca cogaliyo, bitmiyo ya...
bitmiyo
tükenmiyo
eksilmiyo
azalmiyo
ölmüyo...
yasadikca, nefes aldikca...
her sabah uykudan uyandikca, yeniden doguyo... ölmüyo... ölmüyo... ölmüyo... !!!!!!!